

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO]

W składzie:

Przewodniczący: S OSD Tomasz Bazan

Sędzia: S OSD Tadeusz Barnat (sprawozdawca)

Sędzia: S OSD Halina Stecko

Protokolant: sekretarz OSD [REDAKTOWANO]

przy udziale oskarżyciela – Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] Włodzimierza Sarnowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017 r., 16 lutego 2017 r., 2 marca 2017 r., 22 marca 2017 r. sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANO] z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie obwinionej o to że:

Jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANO] bezpodstawnie domagała się od klienta pismem z dnia 23.03.2016 r. dalszego wynagrodzenia z tytułu usługi prawnej, za którą zgodnie z ugodą sądową zawartą w dn. 24.02.2016 r. przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. Akt [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] otrzymała ustalone dla niej wynagrodzenie, czym dopuściła się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych /t.jedn. z 2016r. Dz.U. poz. 233/, w związku z art. 8 i art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007 r., art. 36 ust. 1 i ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014 r.

ORZEKA

- I. Uznać obwinioną [REDAKTOWANO] winną zarzucanego jej czynu polegającego na tym, że jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANO] bezpodstawnie domagała się od klienta pismem z dnia 23.03.2016 r. dalszego wynagrodzenia z tytułu usługi prawnej, za którą zgodnie z ugodą sądową zawartą w dn. 24.02.2016 r. przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. Akt [REDAKTOWANO] otrzymała ustalone dla niej wynagrodzenie, czym

dopuszcza się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982. o radcach prawnych /t.jedn. z 2016r. Dz.U. poz. 233/, w związku z art. 8 i art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007 r., art. 36 ust. 1 i ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014 r.

II. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233) wymierzyć obwinionej [REDAKCYJA] karę upomnienia.

III. Na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz §1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015r w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciążyć obwinioną [REDAKCYJA] kosztami postępowania w kwocie 1675 zł (słownie jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) – na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKCYJA]

POUCZENIE:

Strona w terminie 14-dni od dnia doręczenia jej odpisu orzeczenia może złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia na piśmie, a następnie w terminie 14-stu dni od dnia doręczenia uzasadnienia orzeczenia wnieść odwołanie od przedmiotowego orzeczenia do Wzszego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem OSD OIRP w [REDAKCYJA].

Tomasz Bazan
Przewodniczący

Tadeusz Barnat
Sędzia

Halina [REDAKCYJA]
Sędzia

[REDAKCYJA]

[REDAKCYJA]

[REDAKCYJA]

Sygn. akt: OSD 25/16

Uzasadnienie

Dnia 15 kwietnia 2016 r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] skarga [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnej [REDAKTOWANE]. Pokrzywdzony [REDAKTOWANE] po doznanym w dniu 24 lutego 2014r. wypadku przy pracy – w dniu 21 marca 2014r. udzielił pełnomocnictwa r.pr. [REDAKTOWANE] do reprezentowania go w sprawie wypadku przy pracy przed wymienionymi w pełnomocnictwie organami i instytucjami. Z kolei w dn. 7 lipca 2014r. została zawarta umowa o świadczenie usług prawnych przez kancelarię r. pr. [REDAKTOWANE] na rzecz pokrzywdzonego.

Zarówno w wyniku udzielonego pełnomocnictwa jak również zawartej umowy kancelaria radcy prawnej podjęła stosowne działania z tym że w swojej skardze pokrzywdzony zarzucił bezcelowość tych działań, gdyż nie kończyły się one dla niego korzystnie. W konsekwencji pokrzywdzony wypowiedział zarówno umowę jak i pełnomocnictwo. W tej sytuacji r. pr. [REDAKTOWANE] wystąpiła w dniu 15 lipca r. z pozwem do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] o zapłatę przez [REDAKTOWANE] kwoty 12.425,60zł. W dniu 24 lutego 2016r. została zawarta pomiędzy stronami ugoda sądowa, w której pokrzywdzony zobowiązał się zapłacić kwotę 5000zł, co miało zaspokoić wszelkie roszczenia wobec niego. Tymczasem obwiniona wezwała pokrzywdzonego o zapłatę kolejnych kwot wymienionych w piśmie z dnia 23.03.2016r., co zdaniem pokrzywdzonego było bezpodstawne i stanowiło wobec niego dodatkową szkodę.

W oparciu o złożoną skargę Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] złożył do OSD OIRP wnioski o ukaranie r. pr. [REDAKTOWANE] iż jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANE] bezpodstawnie domagała się od klienta pismem z dnia 23.03.2016r. dalszego wynagrodzenia z tytułu usługi prawnej, za którą zgodnie z ugodą sądową zawartą w dniu 24.02.2016r. przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] sygn.akt. [REDAKTOWANE] otrzymała ustalone dla niej wynagrodzenie, czym dopuściła się przewinienia z art.64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych (tj. z 2016r. Dz.U. poz.233) w związku z art. 8 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r. oraz art.36 ust.1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014r.

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik Dyscyplinarny przywołał rozległość urazów doznanych przez poszkodowanego w wyniku wypadku przy pracy oraz nieskuteczność wniesionego pozwu o sprostowanie protokołu powypadkowego.

Poszkodowany jeszcze w czasie pobytu w szpitalu wystawił obwinionej pełnomocnictwo w dniu 21 marca 2014r. do reprezentowania go w sprawie wypadku przy pracy z 24.02.2014r. natomiast zgodnie z sugestią pracownika kancelarii podpisanie umowy odłożenie na później. Rz. Dysc. podkreślił, że nie informowano poszkodowanego o podejmowanych czynnościach, w tym o zleceniu opracowania ekspertyzy BHP i kosztach tego zlecenia. Ostatecznie umowę o świadczenie usług prawnych w sprawie związanej z wypadkiem przy pracy zawarto w dniu 7.07.2014r., która podobnie jak pełnomocnictwo z dnia 21.03.2014r. zobowiązywała kancelarię do podejmowania wszelkich czynności związanych z wypadkiem przy pracy poszkodowanego. W zawartej umowie wynagrodzenie obwinionej nie było wyraźnie sprecyzowane.

Po oddaleniu w dniu 17.12.2014r. pozwu o sprostowanie protokołu powypadkowego poszkodowany wypowiedział umowę o świadczenie usług prawnych i cofnął pełnomocnictwo. Wówczas obwiniona pismem z dnia 23.12.2014r. wezwała poszkodowanego do zapłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę w terminie 7 dni w kwocie 18.575,60zł. Wezwanie to zaznaczało, że żądana kwota nie obejmuje

pełnego należnego wynagrodzenia. Następnie obwiniona kierowała kolejne noty i faktury do poszkodowanego a w 2016r. wytoczyła proces cywilny poszkodowanemu o zapłatę tych należności przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE]. Proces sądowy zakończył się ugodą sądową zgodnie z którą poszkodowany zobowiązał się zapłacić na rzecz obwinionej kwotę 5000zł jako pełną rekompensatę za zleconą jej usługę. W ugodzie zawarte jest oświadczenie obwinionej, iż zaspokaja ona wszystkie jej roszczenia z umowy zawartej 7.07.2014r. Po zapłacie kwoty wymienionej w ugodzie sądowej obwiniona wezwaniem z dnia 23.03.2016r. zażądała od pokrzywdzonego zapłaty dodatkowo kwoty 13.498zł w terminie 7 dni z zagrożeniem wystąpienia na drogę sądową.

Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego żądanie tej należności jest niezgodne z zawartą ugodą sądową oraz z zasadami kształtowania wynagrodzenia za świadczone usługi prawne.

OSD po przeprowadzeniu rozprawy (złożonej z kilku posiedzeń), wysłuchaniu wyjaśnień stron, odebraniu zeznań złożonych przez wskazanych świadków a także po przeanalizowaniu dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy ustalił następujący stan faktyczny.

Dnia 24 lutego 2014r. skarżący [REDAKTOWANE] uległ poważnemu wypadkowi przy pracy wymagający leczenia szpitalnego. Będąc w szpitalu nawiązał kontakt z kancelarią obwinionej, w wyniku którego doszło w dniu 21 marca 2014r. do zawarcia ustnej umowy i udzielenia pełnomocnictwa, w którym upoważnił r. pr. [REDAKTOWANE] do reprezentowania go w sprawie wypadku przy pracy przed organami wymiaru sprawiedliwości, prokuratury oraz administracji publicznej.

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOWANE] (k.217)

2. wyjaśnienie obwinionej (k. 16)

3. pełnomocnictwo (k. 128)

Udzielenie pełnomocnictwa było wynikiem ustnej umowy, której szczegóły nie zostały utrwalone a postanowienia dotyczące kosztów jakie będą się z nią wiązały nie zostały wyraźnie określone.

Dowód: zeznania świadka [REDAKTOWANE] (k. 219 i 220)

Według twierdzeń obwinionej kwestia ta zawsze była przedmiotem uzgodnień z jej klientami

Dowód: wyjaśnienia [REDAKTOWANE] (k. 16, 27, 205, 216)

Natomiast twierdzenie to od samego początku było konsekwentnie kwestionowane przez pokrzywdzonego (k.5)

W ramach pełnomocnictwa kancelaria obwinionej podjęła szereg działań m.in. w Prokuraturze Rejonowej w [REDAKTOWANE] Komendzie Powiatowej Policji w [REDAKTOWANE] oraz zleciła ekspertyzę bhp [REDAKTOWANE] a także prowadziła sprawę o sprostowanie treści protokołu powypadkowego SR w [REDAKTOWANE]

Dowód: 1. wyjaśnienie obwinionej (k.16)

2. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 204 i 219)

3. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 260 – 261)

4. wyrok SR w [REDAKTOWANE] Wydział Pracy US z dnia 17 grudnia 2014 r. syg. [REDAKTOWANE] (k. 105-116).

W dniu 7 lipca 2014 r. obwiniona i pokrzywdzony zawarli umowę o świadczenie usług prawnych obejmujących odszkodowania i zadośćuczynienia za wypadek przy pracy z dnia 24.02.2014 r. na terenie zakładu pracy PGK i M w [REDAKTOWANE] obejmują bardzo szeroki zakres przedmiotowy roszczeń i udzielając pisemnego pełnomocnictwa.

Dowód: 1. Umowa dnia 07.07.2014 r. (k.7)

Po oddaleniu w dniu 17.12.2014r. pozwu o sprostowanie protokołu powypadkowego poszkodowany wypowiedział obwinionej w dniu 18.12.2014r. umowę o świadczenie usług prawnych z dnia 7.07.2014r. i cofnął pełnomocnictwo

Dowód: akta sprawy (k.2 i 249)

Wówczas obwiniona wystosowała do skarżącego kilka wezwań do zapłaty z tytułu wynagrodzenia za czynności podejmowane przez jej kancelarię a następnie wytoczyła proces cywilny o zapłatę tych należności przed SR w [REDAKTOWANE] (sygn.akt. [REDAKTOWANE]).

Proces ten zakończył się ugodą sądową w dniu 24.02.2016r., w której skarżący zobowiązał się zapłacić na rzecz obwinionej kwotę 5000zł. W ugodzie tej zawarto stwierdzenie że zaspokaja ona wszelkie roszczenia wobec obwinionej związane z umową o świadczenie usług prawnych zawartej w dniu 7.07.2014r. w [REDAKTOWANE].

Dowód: akta sprawy (k. 10-11, 30-31)

Po zapłacie kwoty wymienionej w ugodzie sądowej obwiniona wezwaniem z dnia 23.03.2016r. zażądała od skarżącego dodatkowo kwoty 13.498zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 117)

W tej sytuacji [REDAKTOWANE] wniósł skargę na postępowanie r. pr. [REDAKTOWANE] do OIRP w [REDAKTOWANE] w której zarzucił bezpodstawnosć w/w wezwania do zapłaty.

Dowód: skarga z dnia 15.04.2016r. (k.5)

Zdaniem skarżącego zawarta ugoda sądowa z dnia 24.02.2016r. wyczerpywała wszelkie należności po jego stronie na rzecz kancelarii obwinionej co dobitnie wyraża ostatnie jej postanowienie iż „zaspokaja ona wszelkie roszczenia względem skarżącego związane z umową z dnia 7.07.2014r.”

Tymczasem interpretacja tego postanowienia ugody przez obwinioną jest zupełnie odmienna. Twierdzi ona bowiem, że ugoda odnosi się wyłącznie do jej roszczeń wobec skarżącego objętej umową z dnia 7.07.2014r. a zatem nie dotyczy roszczeń wynikających z udzielonego pełnomocnictwa w dniu 21 marca 2014r. (k.32), w tym m.in. kosztów specjalisty bhp.

Dowód: 1. oświadczenia [REDAKTOWANE] (k.17,27,172,217)

2. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 164,222)

OSD zważył co następuje:

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego nie są kwestie rozstrzygania roszczeń cywilnoprawnych. W tym zakresie właściwa jest kognicja sądów powszechnych i ta sprawa pozostaje otwarta pomiędzy stronami.

W rozpatrywanej sprawie według autora skargi chodziło o bezpodstawnosć dodatkowego wynagrodzenia ponad ustalenia zawartej ugody sądowej. Na tle tej sprawy wynikły kwestie naruszenia

zasad etyki zawodu radcy prawnego, którymi zgodnie z treścią art.3 ust.2 z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych powinni kierować się radcowie prawni.

Art.36 ust.1 zd.2 kodeksu etyki radcy prawnego z dnia 1 lipca 2015r. w sposób jednoznaczny stwierdza, że „wysokość wynagrodzenia lub sposób jego ustalenia powinny zostać uzgodnione z klientem przed przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej”. Przepis ten znajduje swoje rozwinięcie w art. 43 ust.1 zd.2 ustalając, że „podejmując się świadczenia pomocy prawnej radca prawny zobowiązany jest przed przystąpieniem do czynności zawodowych ustalić z klientem zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia a także zasady ponoszenia opłat i wydatków”.

Podobne postanowienia zawierał Kodeks Etyki Radcy Prawnego z dnia 10 listopada 2007r. (obowiązujący w chwili udzielania pełnomocnictwa z dnia 21.03.2014r) wyrażając je w art.28 ust.3 i art.29 ust.1.

Wprawdzie obwiniona we wszystkich swoich oświadczeniach utrzymywała, że ze skarżącym uzgadniała wysokość wynagrodzenia to jednak żaden ze świadków tego jednoznacznie nie potwierdził. Nawet mąż obwinionej, który miał pierwszy kontakt ze skarżącym, w swoim zeznaniu stwierdził, że nie pamięta tej okoliczności czy informował pokrzywdzonego o wysokości wynagrodzenia myśląc, że robiła to żona (k.220). Świadek ten dodatkowo zeznał, że cennik kancelarii został przedstawiony skarżącemu stwierdzając „myślę że na pewno na pierwszym spotkaniu w kancelarii został on okazany, ponieważ cennik umowy zawsze podpisany jest do naszych akt wewnętrznych” (k.219,220).

Z kolei skarżący konsekwentnie we wszystkich swoich oświadczeniach wskazywał, że nie tylko z nim nie uzgadniano wysokości wynagrodzenia za podjęte przez kancelarię czynności ale nawet nie okazano mu i nie udostępniono cenników.

OSD w tym zakresie dał wiarę stwierdzeniom skarżącego. Potwierdzają to okoliczności pierwszych kontaktów w szpitalu, gdzie po stronie kancelarii występował mąż obwinionej i przyznał, że nie tylko nie uzgadniał wysokości wynagrodzenia ale nawet nie przedstawił cennika co dopiero mogło dojść na pierwszym spotkaniu w kancelarii.

Samo podpisanie pełnomocnictwa 21 marca 2014r. jako jedyny dokument w sprawie został podpisany bez głębszej refleksji i świadomości po stronie skarżącego na co wskazuje bardzo szeroki zakres działań kancelarii, który globalnego kosztu bez wyraźnego i rzeczowego wyliczenia mógł sobie nie uświadamiać.

Właśnie aby uniknąć takiej sytuacji do jakiej zdaniem OSD doszło Kodeks Etyki Radcy Prawnego wymaga **uzgodnienia** z klientem kwestii wynagrodzenia. Nie wystarczy bowiem samo poinformowanie, przedstawienie cenników itp. Ale powinno dojść do wyraźnej bezwarunkowej zgody między stronami w tym zakresie. A takiej zgody w tej sprawie zabrakło.

Mając powyższe na uwadze OSD orzekł jak w sentencji na podstawie art.64 ust.1 z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art.36 ust.1. Kodeksu etyki radcy prawnego. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych oraz §1 ust.1 pkt.1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Tomasz Bazań
Przewodniczący

Tadeusz Barnat
Sędzia

Halina Stecko
Sędzia

